

Tek Kanatlı Özgürlüğüm

Gizemli bir esinti ansızın dalıyor ve dolduruyor içimi. O anda dünyanın en garip bir yaratığı gibi kendi suretimi akar sularda görüyorum. Titremeler taa bozkırın en narin çiçeklerinden gelip kalbimi sakinleştiriyorlar. Neymiş ya şu özgürlük?!... Bence ve benim için dünyanın en görkemli, en seçkin, en tâze, en güzel gelincikleridir. Bazılarının topuklarında hala daha görünmekte piranga izleri. İçim onlara dop-dolu, **ONLAR** taşıyorlar benim kelebeklerime yarı kalmış düşlerime. Sallana - ballana özgürlüğüm seraplar ardından tutturuyor bir yanık türkü. Neymiş ya tek kanatlı şu garip özgürlük? Belki bir tutam düş... belki herkezin yüreğinde yatan arslan, belki yalnız sözlüklerde dolaşan bir hotlak, belki de hiç gerçeği olmıyan bir gerçek, belki... daha ne „belkiler“! Olsa olsa benim özgürlüğüm tek kanatlı olabilir. Böyle olmasına rağmen bozkırın görkemli tâze gelincikleri, narin çiçekleri, dullanmış atların en kızgın ruhları daha ne düşler ne düşler, birarada dalgalanıyorlar gözyaşarımla ve taşıyorlar akar sulardaki suretime.

*Hava mos-mor ve soğuk,
Bozkırdan sızıyor bir ışık,
Kefeni yırtmış kardelenler;
Gidiyor kesici dişleriyle kekrek,
Morötesindeki menekşe,
Olmuş turnalarımın yatak,
Eller nasırlı ve çatlak,
Esiyor buram buram bir toprak,
Hem güzel hem de ne ak!*

Benim tek kanatlı özgürlüğüm, bilsen ne denli özledim seni. İçim senle dolu dolu. Bu dünyada ne güzel şeyler var ama seninle hiçbiri kıyaslanmaz. Elif elif uçar şimdi özgürlüğüm taa ebemkuşağımın ötesine.

Sular akar yalap yalap,
Kumasallara getirir bir
Bandıra bir deniz kıızı.
Siner kanada hem ıstırap
Yine sular akar yalap yalap.

Tek kanatlı özgürlük,
Düşlerin köpük köpük;
Tek kanatlı özgürlük,
Oh, be ne tatlı bir yük,
Tek kanatlı özgürlük.

Newzat Yusuf SARIGÖL

Yıl 7, Sayı (49), 3, 1997